

توسعه‌ی آموزش جندی‌شاپور
دوفصلنامه‌ی مرکز مطالعات و توسعه‌ی آموزش علوم پزشکی
سال دوم، شماره‌ی ۲ زمستان و بهار
۱۳۹۰-۹۱

وضعیت آموزشی گروه پرستاری مامایی از دیدگاه اعضای هیأت علمی

پروانه موسوی* : عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور، اهواز، ایران
شهناز نجار: عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور، اهواز، ایران

چکیده: فعالیت‌های آموزشی هر کشور را می‌توان سرمایه‌گذاری یک نسل برای نسل دیگر دانست. این مطالعه‌ی توصیفی - مقطعی با هدف تعیین وضعیت آموزشی گروه پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز از دیدگاه اعضای هیأت علمی در نیم‌سال اول تحصیلی ۸۸ - ۱۳۸۷ انجام گرفت. جامعه‌ی پژوهش شامل کلیه‌ی اعضای هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز می‌باشد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسش‌نامه‌ای شامل ۳۲ سؤال مربوط به عملکرد آموزشی اساتید است. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه‌ی ۱۲ و با شاخص‌های آمار توصیفی تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌های پژوهش نشان داد، استفاده اعضای هیأت علمی از روش‌های تدریس: سخنرانی، پرسش و پاسخ و ترکیبی، استفاده از وسایل کمک آموزشی و تعداد جلسات هر درس تخصصی مطلوب، ولی استفاده از روش تدریس کارگاهی نامطلوب گزارش شد. میزان استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش ابداعی و جدید در تدریس تئوری و بالینی و میزان مشارکت آن‌ها در برنامه‌ریزی درسی نسبتاً مطلوب بود. طبق شاخص‌های مربوط به آموزش بالینی، میزان اجرای راندهای آموزشی در هر واحد بالینی نسبتاً مطلوب، ولی کفایت تنوع و تعداد موارد بیماری برای یادگیری دانشجویان نامطلوب گزارش گردید. این مطالعه، روشی برای مقایسه وضعیت مطلوب نسبت به وضعیت موجود فراهم نمود که می‌تواند آگاهی بیشتر مسئولان ذی‌ربط نسبت به شرایط موجود و تلاش در جهت رفع نواقص و نارسایی‌ها مطابق با نقطه نظرات اعضای هیأت علمی در جهت ارتقای کیفیت آموزشی این دانشگاه را فراهم نماید.

کلید واژه‌ها: وضعیت آموزشی، گروه پرستاری و مامایی، روش تدریس.

(mousavip2009@yahoo.com)

*نویسنده‌ی مسؤؤل: عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز

مقدمه

فعالیت‌های آموزشی هر کشور را می‌توان سرمایه‌گذاری نسلی برای نسل دیگر دانست. استفاده از رویکرد سیستمی سبب می‌شود که بتوانیم فعالیت‌های آموزشی را با نیازهای جهان امروزی و جهان آینده منطبق سازیم. در این رویکرد، ارزشیابی به عنوان سازوکاری ضروری منظور می‌شود. یک سیستم آموزشی، مجموعه‌ای از اجزای به هم پیوسته است که برای تحقق هدف معینی استقرار می‌یابد که اجزای اصلی آن درونداد، فرایند و برون‌داد می‌باشند. از عوامل تشکیل دهنده درونداد می‌توان یادگیرنده، یاددهنده، برنامه‌ی درسی، فضای آموزش، تجهیزات، تسهیلات آموزشی را نام برد. اگر در شروع یک فعالیت آموزشی درباره هر یک از دروندادها قضاوت به عمل آید و وضعیت موجود آن‌ها مناسب تشخیص داده نشود، می‌توان بر اساس ارزیابی، کیفیت دروندادها را به سطح مورد نظر ارتقاء داد. کیفیت نظام آموزش عالی عبارتست از: میزان تطابق وضع موجود با یکی از حالت‌های استاندارد (معیارهای از قبل تعیین شده)، رسالت، هدف و انتظارات آموزشی (بازرگان ۱۳۸۶).

هدف از ارزیابی، ارتقای کیفیت آموزشی است. ارزشیابی آموزشی بهترین شاخصی است که میزان رسیدن به هدف‌ها را نشان می‌دهد و به تحلیل کیفیت فعالیت‌های این سیستم می‌پردازد (فرزبان پور و همکاران ۱۳۸۴). از آنجا که هیأت علمی به عنوان یک عامل مهم در نظام آموزش سهم به‌سزایی دارد و مطابق دیدگاه طراحی سیستماتیک آموزشی، استاد اساسی‌ترین عامل برای ایجاد موفقیت مطلوب در تحقق اهداف آموزشی است (احتسابی ۱۳۸۴). بنابراین، ارزشیابی از کیفیت فعالیت‌های علمی - آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه در بالا بردن سطح کیفیت فعالیت آنان و کمک به مدیران در تصمیم‌گیریهای صحیح مفید است (ضیائی و همکاران ۱۳۸۴). اعضای هیأت علمی می‌توانند در طراحی و تدریس دوره‌ها و همچنین سازماندهی و هدایت و کنترل یک دوره آموزش، اعم از هدف، روش و محتوا و ارزشیابی فعالیت داشته باشند و مشارکت کنند. علاوه بر موارد مذکور، اعضای هیأت علمی می‌توانند در کمیته‌های وابسته به برنامه‌ریزی درسی، مثل کمیته‌های ارزشیابی برنامه‌های درسی و همچنین در تنظیم، احیاء و یا تغییر برنامه‌های درسی دانشگاهی نقش مؤثری ایفا کنند (گاف ۱۹۹۶).

نتایج ارزیابی درونی گروه پرستاری داخلی جراحی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان مشخص کرد که میانگین کل امتیازات حاصل از ملاک‌های اعضای هیأت علمی در رده‌ی خوب و عملکرد آموزشی اعضای گروه از دیدگاه دانشجویان در رتبه‌ی قوی قرار داشت (شهبابی نژاد و همکاران ۱۳۸۲). وضعیت عملکرد آموزشی هیأت علمی دانشکده‌ی مدیریت و اطلاع‌رسانی اصفهان از وضعیت نسبتاً مطلوبی برخوردار می‌باشد (یار محمدیان ۱۳۸۵). از آنجایی که ارزیابی فعالیت‌های آموزشی اساتید و نظرات آن‌ها در مورد عملکردشان مشخص خواهد کرد که در چه سطحی از نظر کیفیت و ارزیابی آموزشی هستند و تا سطح مطلوب و مورد نظر چقدر فاصله دارند. در این راستا، پژوهش حاضر با هدف تعیین وضعیت آموزشی گروه پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز از دیدگاه اعضای هیأت علمی در نیم‌سال اول تحصیلی ۸۸ - ۱۳۸۷ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش، یک مطالعه‌ی توصیفی - مقطعی است که با هدف تعیین وضعیت آموزشی گروه پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز از دیدگاه اعضای هیأت علمی در نیم‌سال اول تحصیلی ۸۸ - ۱۳۸۷ انجام شد. جامعه‌ی پژوهش را کلیه‌ی اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز تشکیل داد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسش‌نامه‌ای شامل ۳۲ سؤال مربوط به عملکرد آموزشی اساتید (که توسط کمیته‌ی ارزیابی درونی دانشکده تدوین و تنظیم و الزامات کیفیت آن مشخص شده است) بود. برای تعیین اعتبار علمی آن از روش اعتبار محتوی و برای تعیین اعتماد علمی آن از روش آزمون مجدد استفاده گردید. از اعضای هیأت علمی برای تکمیل پرسش‌نامه کسب رضایت گردید. داده‌ها براساس معیارهای مطلوب، نسبتاً مطلوب و نامطلوب مربوط به الزامات کیفیت ارزیابی درونی و با استفاده از نرم‌افزار آماري SPSS ۱۲ با شاخص‌های آمار توصیفی به‌صورت توزیع فراوانی و میانگین مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در تجزیه و تحلیل برای کم‌ترین امتیاز، یک و بیشترین امتیاز، سه در نظر گرفته شد و میانگین‌های ۳ - ۲/۲۵ به عنوان وضعیت مطلوب، بین ۲/۲۵ - ۱/۵ وضعیت نسبتاً مطلوب

نسبتاً مطلوب بود. ۸۸ درصد اعضای هیأت علمی، نتایج ارزشیابی امتحانات را، ۷۲ ساعت قبل از ارائه به آموزش به دانشجویان اطلاع می‌دهند و همچنین ۵۲ درصد اعضای هیأت علمی، بازخورد نتایج ارزشیابی تئوری را نسبتاً مطلوب گزارش کردند.

بحث

ارزشیابی، فرآیندی نظام‌دار برای جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر اطلاعات به منظور بررسی میزان عملی شدن هدف‌ها می‌باشد. (فرزبان پور و همکاران ۱۳۸۴). با توجه به استاد محور بودن آموزش پزشکی در کشور ما، عملکرد اعضای هیأت علمی هنوز یکی از مهم‌ترین عوامل دخیل در دستیابی به اهداف آموزشی به شمار می‌رود (مصری و همکاران ۱۳۸۴). استارک تأکید می‌کند که «هر عضو هیأت علمی می‌تواند در تهیه طرح، هدف‌گذاری، تهیهی محتوا، روش‌های تدوین و اجرای برنامه و همچنین ارزشیابی و بازنگری درسی فعالیت کند» (استارک ۱۹۹۰). نتایج پژوهشی نشان داد تخصص ۶۳ درصد از اعضای هیأت علمی با درسی که تدریس می‌نمایند کاملاً منطبق است و به اعتقاد ۸۵ درصد از اعضای هیأت علمی ساعات تدریس موظف و غیر موظف آن‌ها کفایت لازم را دارا است. ۹۰ درصد اعضای هیأت علمی برگزاری جلسات اساتید با دانشجویان را در ارتقای کیفیت آموزش بسیار مؤثر می‌دانند (رمزگویان و همکاران ۱۳۷۹). در پژوهش دیگری مشخص گردید، نقش دانشجویان در برنامه‌ریزی فعالیت‌های گروه مدارک پزشکی نسبتاً مطلوب بود (پارمحمدیان ۱۳۸۵) که یافته‌های دو مطالعه‌ی اخیر با نتایج مطالعه‌ی حاضر هم‌خوانی دارد. نتایج تحقیق شهبازی نشان داد که اعضای هیأت علمی از نظر سابقه آموزشی و رشته تخصصی، الگوی رفتاری، مشاغل اجرایی و نحوه‌ی حضور در واحد دانشگاهی، رتبه بسیار قوی را احراز نمودند (شهبازی ۱۳۸۱). در زمینه‌ی استفاده اعضای هیأت علمی از روش‌های تدریس، مطالعات نشان می‌دهد که میزان یادگیری در شیوه‌ی بحث گروهی بیشتر از شیوه‌ی سخنرانی است (لک دیزجی ۱۳۸۴) و کاربرد انواع روش‌های تدریس و یادگیری تعاملی در فرآیند تدریس سبب مشارکت دانشجویان در اداره‌ی کلاس، مراجعه بیشتر به سایر متون، افزایش ضریب ماندگاری و کاهش غیبت از کلاس درس می‌گردد (مرتضوی ۱۳۸۴). با توجه به نتایج این تحقیق، پژوهشگر برگزاری کارگاه‌های روش تدریس و

و بین ۱/۵ - ۱ وضعیت نامطلوب در نظر گرفته شد و سؤالاتی که بر اساس درصد توزیع فراوانی آنالیز شدند، با توجه به الزامات کیفیت ارزیابی درونی، میزان مطلوب بودن آن‌ها مشخص شد.

یافته‌ها

نتایج نشان داد که ۴۴ درصد اعضای هیأت علمی در گروه مامایی و ۶۶ درصد در گروه پرستاری بودند. یافته‌های پژوهش بیانگر آن بود که از ۳۲ شاخص مورد بررسی از دیدگاه اعضای هیأت علمی، ۲۰ شاخص در حد نسبتاً مطلوب و ۸ شاخص در حد مطلوب و ۴ شاخص در سطح نامطلوب برآورد شدند. نتایج تحقیق نشان داد که اکثر شاخص‌های مربوط به اهداف آموزشی و محتوای برنامه‌ی آموزشی از دیدگاه اعضای هیأت علمی نسبتاً مطلوب بود (جدول ۱). در جدول شماره (۲)، دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی در خصوص شاخص‌های تدریس گزارش گردیده است. نتایج مربوط به درصد فراوانی میزان مطلوب بودن شاخص‌های مربوط به آموزش بالینی به صورت جدول ۳ آورده شده است.

در خصوص شاخص‌های دیگر، نتایج تحقیق مشخص کرد که ۷۶ درصد اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، تناسب رتبه‌ی علمی خود را با مقطع تحصیلی دانشجویان، در سطح به‌طور نسبی متناسب است، گزارش کردند که این شاخص نسبتاً مطلوب برآورد گردید و ۷۲ درصد اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی تناسب دروس ارائه شده با تخصص خود را به‌طور کاملاً متناسب ذکر کردند که طبق الزامات کیفیت ارزیابی درونی، مطلوب بود. ۹۶ درصد اعضای هیأت علمی گروه پرستاری و مامایی گزارش کردند که تعداد جلسات هر درس تخصصی، ۱۶ جلسه یک ساعته می‌باشد که در سطح مطلوب برآورد گردید. یافته‌های دیگر پژوهش نشان داد که ۹۲ درصد اساتید دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، کارگاه آموزشی روش تدریس و کارگاه آموزشی سنجش و ارزشیابی را گذرانده‌اند که در سطح نسبتاً مطلوب بود. ۳۶ درصد اعضاء در مراکز پژوهشی یا EDC عضو بودند که در سطح نامطلوب بود. نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر آن بود که ۶۰ درصد اعضای هیأت علمی از روش ابداعی و جدید در تدریس تئوری و ۵۶ درصد آن‌ها از روش ابداعی و جدید در تدریس بالینی استفاده نموده‌اند که

با دروس تئوری در آموزش بالینی، کمبود بحث و بررسی‌های تشخیصی و مراقبتی در بالین بیمار، فاصله‌ی بین آموزش تئوری و بالینی می‌باشد (خادمیان ۱۳۸۴). مطالعات نشان می‌دهد که فقدان هماهنگی مناسب میان آموزش‌های بالینی دانشکده و امکانات عملکرد در بیمارستان‌ها، عدم امکان کاربرد تئوری در عمل، عدم کفایت تنوع موارد بیماری با یادگیری، مناسب نبودن زمان تماس با هر مورد بیماری برای تمرین کامل آموخته‌ها در محیط بالینی از مشکلات آموزش بالینی می‌باشند (یزدان خواه فرد و همکاران ۱۳۸۷) و (ناهاس ۱۹۹۹). بنابراین با توجه به نتایج مذکور و با در نظر گرفتن این نکته که همه‌ی دانشجویان در پایان دوره‌ی تحصیلی خود بایستی قادر باشند تا مهارت‌های مختلف آموخته شده را با کفایت لازم به اجرا درآورند، نیاز به اقداماتی از قبیل ارزشیابی مستمر هر ۲ سال یک‌بار، ایجاد هماهنگی بین برنامه‌های آموزشی و درمانی، فراهم آوردن امکانات و تجهیزات مورد نیاز در محیط بالینی و توجه بیشتر مسئولان و دست‌اندرکاران آموزشی برای ایجاد یک محیط بالینی مناسب برای دانشجویان لازم می‌باشد که در نهایت منجر به افزایش کیفیت آموزش می‌گردد.

نتیجه‌گیری

این مطالعه با معرفی ۳۲ شاخص در مورد دیدگاه اعضای هیأت علمی در مورد عملکرد آموزشی اساتید، روشی برای مقایسه‌ی وضعیت مطلوب نسبت به وضعیت موجود فراهم نمود که می‌تواند آگاهی بیشتر مسئولان ذی‌ربط نسبت به شرایط موجود و تلاش در جهت رفع نواقص و نارسایی‌ها مطابق با نقطه نظرات اعضای هیأت علمی در جهت ارتقای کیفیت آموزشی این دانشگاه را فراهم کند. همچنین اعضای هیأت علمی با شناسایی نقاط قوت و ضعف خود در ملاک‌های مختلف قادرند با رفع موانع و اصلاح نشانگرهای نامطلوب و تقویت نقاط قوت در شکوفایی هرچه بیشتر گروه بکوشند.

قدردانی

نویسندگان از معاونت محترم پژوهشی و کلیه اساتید دانشکده پرستاری و مامایی که در جمع‌آوری اطلاعات، آن‌ها را یاری داده‌اند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

استفاده‌ی کاربردی از این شیوه‌ها را به سیستم‌های آموزشی پیشنهاد می‌دهد. در خصوص استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش ابداعی و جدید در تدریس تئوری و بالینی، نتایج تحقیق یوسفی مشخص کرد که ۵۰ درصد افراد مورد مطالعه با روش‌های نوین آموزش پزشکی آشنایی زیادی نداشتند (یوسفی و همکاران ۱۳۸۴). همچنین نتایج مطالعه‌ی دیگری، نشان داد که میزان آگاهی اساتید از روش‌های تدریس ۵۵ درصد و استفاده‌ی اساتید از روش‌های کمک آموزشی ۳۷ درصد بوده است (پیرک و همکاران ۱۳۸۷). احتسابی می‌نویسد، مهم‌ترین ویژگی یک استاد خوب از دیدگاه دانشجویان، در بعد شایستگی حرفه‌ای، ۵۴/۵ درصد ارائه‌ی مطالب به صورت کاربردی و ۳۶/۴ درصد استفاده از وسایل کمک آموزشی می‌باشد (احتسابی ۱۳۸۴). پیشنهاد می‌گردد با برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی نسبت به افزایش آشنایی اعضای هیأت علمی با وسایل سمعی و بصری و روش‌های نوین آموزش پزشکی اقدام گردد.

در این پژوهش، فقط ۳۶ درصد اعضاء در مراکز پژوهشی یا EDC عضو بودند که در سطح نامطلوب بود. در این خصوص منصوریان می‌نویسد، ۱۴/۷۶ درصد از اعضای هیأت علمی گرگان با وظایف EDC آشنایی داشتند (منصوریان و همکاران ۱۳۸۸). نتایج ارزیابی شهبازی نشان داد که هیأت علمی از نظر فعالیت‌های علمی-پژوهشی با امتیاز ۲/۰۲ و ارتباط با سایر مراکز علمی با امتیاز ۲ رتبه‌ی مرزی را احراز نمودند (شهبازی و همکاران ۱۳۸۴). بنابراین اعضای هیأت علمی در زمینه‌ی ارتباط با سایر مراکز علمی، نیاز به فعالیت بیشتری دارند اعضای هیأت علمی، بازخورد نتایج ارزشیابی تئوری و کارآموزی را در سطح نسبتاً مطلوب گزارش کردند. در این زمینه، یافته‌های مطالعه‌ی غفوریان نشان داد که نمره‌ی ارزشیابی ۵۲/۳ درصد اساتید نسبت به سال گذشته افزایش نشان داده است و این افزایش را عمدتاً منوط به توانایی و تسلط بیشتر محتوای درسی، تجدید نظر در شیوه‌ی تدریس و ارائه‌ی محتوای مناسب و کاربردی درسی و نیز اطلاع از نتایج ارزشیابی و گرفتن بازخورد از دانشجویان می‌دانند (غفوریان و همکاران ۱۳۸۱). در خصوص یافته‌های حاصل از شاخص‌های مربوط به آموزش بالینی، نتایج پژوهش خادمیان نشان می‌دهد عمده‌ترین مشکلات آموزش بالینی، کمبود بیماران با تشخیص‌های متناسب

جداول یافته‌ها

جدول ۱ - میانگین نمره‌ی مطلوب بودن شاخص‌های مربوط به اهداف آموزشی و محتوای برنامه‌ی آموزشی

نامطلوب	نسبتاً مطلوب	مطلوب	شاخص‌های اهداف گروه
	۲		تناسب اهداف گروه با نیازهای فرد و انتظارات دانشجویان در رشته تحصیلی
	۱/۹۵		تناسب اهداف گروه با نیازهای جامعه در رشته‌ی تحصیلی
		۲/۴۰	آگاهی اعضای هیأت علمی از اهداف آموزشی گروه
	۲		مشارکت اعضای هیأت علمی در تدوین اهداف گروه
	۲/۲۱		تناسب محتوای برنامه‌ی آموزش تئوری با اهداف آموزشی از دیدگاه اعضای هیأت علمی
	۱/۸۸		تناسب محتوای برنامه آموزش بالینی با اهداف آموزشی از دیدگاه اعضای هیأت علمی
	۱/۹۶		تناسب محتوای علوم تئوری و بالینی از دیدگاه اعضای هیأت علمی

جدول ۲- درصد فراوانی میزان مطلوب بودن شاخص‌های مربوط به آموزش بالینی

نامطلوب	نسبتاً مطلوب	مطلوب	شاخص‌های آموزش بالینی
۲۸ درصد (۷)	۶۰ درصد (۱۵)	۱۲ درصد (۳)	میزان اجرای راندهای آموزشی در هر واحد بالینی
۵۲ درصد (۱۳)	۳۲ درصد (۸)	۱۶ درصد (۴)	مشاهده موارد متنوع آموزش داده شده توسط دانشجویان در دروس تخصصی در مراکز بهداشتی درمانی
۵۶ درصد (۱۴)	۳۶ درصد (۹)	۸ درصد (۲)	کافی بودن موارد متنوع آموزشی در مراکز بهداشتی درمانی برای دانشجویان
۲۰ درصد (۵)	۶۴ درصد (۱۶)	۱۶ درصد (۴)	آیا بازخورد ارزشیابی‌های صورت گرفته در کارآموزی انجام می‌شود؟

جدول ۳- میانگین نمره‌ی مطلوب بودن شاخص‌های تدریس اعضای هیأت علمی

نام‌مطلوب	نسبتاً مطلوب	مطلوب	شاخص‌های اهداف گروه
		۲/۷۶	استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش سخنرانی در تدریس
۱/۴۰			استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش کارگاهی در تدریس
		۲/۴۴	استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش پرسش و پاسخ در تدریس
	۱/۷۵		استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش مطالعه موردی در تدریس
		۲/۵۰	استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از روش ترکیبی در تدریس
		۲/۳۶	میزان استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از وسایل کمک آموزشی در تدریس
	۲/۰۸		میزان استفاده‌ی اعضای هیأت علمی از شیوه‌های متنوع ارزشیابی
	۱/۹۶		میزان مشارکت اعضای هیأت علمی در برنامه‌ریزی درسی
	۱/۷۲		میزان مشارکت دانشجویان با اعضای هیأت علمی در تعیین شیوه‌ی تدریس و استفاده از وسایل کمک آموزشی
	۱/۶۰		میزان مشارکت دانشجویان با اعضای هیأت علمی در تعیین شیوه‌ی ارزشیابی درسی

منابع

- Bazargan, A 2007, Educational Evaluation, 5th ed, Tehran, Samt, Pp.9-15-81.
- Ehtesabi, A.R, Moshiri, Z, Baghaee, R 2005, A good teacher Survey from medical students viewpoint of Urmia Medical Sciences University, *Iranian Journal of Medical Education*, No.14,(attachment), Pp.110.
- Farzianpour, F, Sedighi Gilani M.A, Zinalou, A.A, Eshraghiyan, M.R 2005, Educational evaluation in 15 departments of clinical and basic science at the Tehran University of Medical Sciences, *Iranian Journal of Medical Education*, National Congress Seventh Special Publication of Medical Education 2005, No.14(attachment), Pp. 73-74.
- Gaff, G, Jerry Ratcliff, L 1996, *Handbook of the Undergraduate Curriculum: A Comprehensive Guide to Purposes, Structures, Practices, and Change*, John Viley Publisher, Pp.5-8.
- Ghafourian Borujerdnia, M, Shakournia, A 2002, Study of faculty members viewpoint of Ahwaz Medical Sciences University on the feedback of evaluation results and improve teaching quality, *Iranian Journal of Medical Education. National Congress fifth Special Publication of Medical Education*, No.7, Pp. 90 -91.
- Khademian, M.H, Karimi, Sh 2005, Evaluation of clinical education problems from viewpoint of nursing students in Fasa 2004-2005, *Iranian Journal of Medical Education, National Congress Seventh Special Publication of Medical Education 2005*, No.14(attachment), Pp.106.
- Lak Dizji, S, Razavi, N, Davoodi, A, Valizade, S 2005, Comparison of teaching methods of lecture and discussion on the learning of nursing students in the second semester 83-84, *Iranian Journal of Medical Education, National Congress Seventh Special Publication of Medical Education*, No.14(attachment), Pp.14-15.
- Mansourian, M, Pour naser, B, PadashL, Charkzi, A, Ghorbani, M 2009, Attitude of faculty members of Gorgan medical sciences university about the lesson plan, *Sabz Magazine, National Congress Tenth Special Publication of Medical Education – Shiraz*, Pp.207.
- Mesri, R, Barzegar, M, Sayah melli, M, Alizadeh, M, Tahmasebi, Z 2005, Evaluation of educational activities, research of Tabriz medical faculty members in 2005. *Iranian Journal of Medical Education. National Congress Seventh Special Publication of Medical Education*, No.14(attachment), Pp.100.
- Mortazavi, H, Nemat, R, Soheil Arshadi, S, Armat, MR 2005, Effectiveness of interactive learning and teaching methods in educational processes, *Iranian Journal of Medical Education. National Congress Seventh Special Publication of Medical Education*, No.14(attachment), Pp.28.
- Nahas, V.L, Nour, V, Al-Nobani, M 1999, Jordanian undergraduate nursing students' perceptions of effective clinical teachers, *Nurse Educ Today*, Vol.19, No. 8, Pp.639-648.
- Pyrak, A, Atarodi Kashani, Z, Salehyan, T, Azarkish, F 2011, Evaluating of Iranshahr Nursing and Midwifery from midwifery students viewpoint in 2008, *National Congress Twelfth Special Publication of Medical Education, Ofogh magazine*, Vol.4, No.2, P.408.

- Ramzgooyan, Gh 2000, Improving productivity and its application in North Tehran Branch, *Research projection , Islamic Azad University, North Tehran Branch, Research assistance.*
- Shahabi Nejad. M, Rafiee, Gh, Khodadadi Zade, A, Kazemi, M, Davari, A 2003, Internal evaluation of the RUMS Surgical Nursing Group in First Semester 1381-82, *Iranian Journal of Medical Education*, No.10, P. 73.
- Shahbazi, A, Shahin, K, Karimi, B, Ghorbani, R, Nouri Sepehr, R 2005, Evaluation of the Social Medicine Department, Semnan Medical Sciences University in 2003. *Iranian Journal of Medical Education. National Congress Seventh Special Publication of Medical Education*, No.14(attachment), P.72.
- Stark, J.S, Lowther, M.A, Bentley, R.J, et al 1990, Planning Introductory College Courses: Influences on Faculty. *Ann Arbor: University of Michigan, National Center for Research to Improve Post-Secondary Teaching and Learning.* P.6.
- Yarmohammadian, M.H, Kalbasi, A 2006, Internal evaluation of departments in the school of Medical University School of Management and Medical Informatics, Isfahan University of Medical Science, *Iranian Journal of Medical Education*, Vol.6, No.1, Pp. 125-134.
- Yazdankha Fard, M, Pouladi, S, Kamali, F, et al 2009, The Stressing Factors in Clinical Education: The Students Viewpoints of Bushehr Medical Sciences University, *Iranian Journal of Medical Education*, Vol.8, No.2, Pp. 341-349.
- Yousefi, M.R, Moradi, A, Noori, B 2005, Evaluation of faculty members acquaintance with new methods of training and audio-visual equipment and computers, *Golestan Medical Sciences University in 2004. Iranian Journal of Medical Education, National Congress Seventh Special Publication of Medical Education*, No.14(attachment), Pp.84-85.

Midwifery nursing educational status from the viewpoint of faculty members

Mousavi Parvaneh^{1,*}

Najar Shahnaz²

¹:Mastering & faculty member of midwifery Jundishapur University Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

²:Mastering & faculty member of midwifery Jundishapur University Medical Sciences, Ahvaz, Iran.

***Corresponding author:** Midwifery Department, Jundishapur University, of Medical Sciences

Email:mousavip2009@yahoo.com

Abstract: The educational activities of each country can account investment of one generation to another generation. This descriptive – cross sectional study was conducted to determine the educational status of midwifery nursing group of Ahwaz medical sciences university from academic faculty members viewpoint in the first semester from 2008 to 2009. The study population included all masters of Ahwaz Nursing Midwifery Faculty. Data collection tool was a questionnaire including 32 questions relating to educational masters function. The data was analyzed by using SPSS software and with descriptive statistics. Research finding indicate that faculty members' use of teaching methods of lecture, question and answer and combination, use of educational aid tools and number of sessions for each lesson were reported desirable but use of workshop teaching method was unsatisfactory. The faculty members' use of new and innovative techniques in theory and clinical teaching and their participation in the curriculum was as relatively desirable. According to indicators related to clinical education, implementation of educational rounds in each clinical unit was reported relatively desirable but enough variety and number of cases were reported undesirable for learning of students. This study provided a method for comparing of present situation to desirable situation that can be provided more awareness of relevant authorities to existing condition and create a appropriate clinical environment for students and endeavor to eliminate defects and failures according to the views of faculty members to promote their university education quality

Keywords: Educational status, Nursing midwifery group, Teaching methods.